

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 sierpnia 2014 roku powódka, J. Ł., wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 25.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Powódka wskazała, że w dniu 24 grudnia 2010 roku udała się do placówki (...) w S. przy ulicy (...). Schody prowadzące do lokalu nie zostały oczyszczone z lodu, skutkiem czego wywróciła się i doznała złamania kości krzyżowo-ogonowej (...). Powódki zgłosiła roszczenie do (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., jako do podmiotu odpowiedzialnego za odśnieżanie schodów prowadzących do placówki Banku. (...) posiadała ubezpieczenie w (...) S.A w S. . Po rozpatrzeniu roszczeń powódki, pozwana przyznała i wypłaciła jej zadośćuczynienie w kwocie 4.500 zł.

Od czasu zdarzenia u powódki nasiliły się dolegliwości bólowe, a przeprowadzone badania ujawniły kolejne skutki złamania. Powódka doznała i nadal doznaje dotkliwej krzywdy fizycznej i psychicznej. Na skutek urazu nie była w stanie przygotować Świąt Bożego Narodzenia, a święta, które planowała spędzić w rodzinnej, spokojnej atmosferze były czasem przeznaczonym na wykonywanie kolejnych badań i zasięgnięcie konsultacji lekarskich.

W wyniku przeprowadzanych badań określono, że skutki zdarzenia z 24 grudnia 2010 roku mają charakter trwały, a powstały uraz spowodował zwyrodnienie w okolicach kości ogonowej. Powódka nadal odczuwa dyskomfort, ból, co jest dla niej szczególnie uciążliwe. Jej jakość życia uległa znaczącemu pogorszeniu, ograniczeniu uległy jej możliwości ruchowe, a więc nie może korzystać z większości form aktywnego wypoczynku, aby nie pogorszyć swojego stanu. W ocenie powódki adekwatne zadośćuczynienie wynosi kwotę 25.000 zł .

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę , jednakże podniosła, że w jej ocenie wypłacone zadośćuczynienie było adekwatne i jednocześnie pozwalało na zrekompensowanie cierpień fizycznych i psychicznych doznanych przez powódkę, a także uwzględniło stopę życiową i warunki życia społeczeństwa. Kwota dochodzona pozwem , w ocenie pozwanej , jest rażąco zawyżona i ustalona w oderwaniu od okoliczności niniejszej sprawy i realiów społecznych. Pozwana zarzuciła także, że powódka zgłosiła szkodę po 11 miesiącach od zdarzenia, co sugeruje, że wskazywany uraz kręgosłupa nie powstał w następstwie wypadku z dnia 24.12.2010 roku, a nadto, że leczenie powódki rozpoczęło się po upływie 5 miesięcy od wypadku. Pozwana zaproponowała powódce ugodowe zakończenie sporu poprzez dopłatę kwoty 5.000 zł do już wypłaconego zadośćuczynienia .

Pismem z dnia 23 lipca 2015 roku strona powodowa nie wyraziła zgody na propozycję ugody złożoną przez pozwaną . Zaprzeczyła, aby dochodzone roszczenie było rażąco wygórowane, gdyż dochodzona suma jest odpowiednia do doznanej przez nią krzywdy. Zaprzeczyła także, aby obecne dolegliwości powódki były skutkiem innych zdarzeń niż wypadek z dnia 24 grudnia 2010 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 grudnia 2010 roku powódka J. Ł. udała się do oddziału Banku (...) S.A. przy ul. (...) w S.. Schody prowadzące do lokalu nie zostały oczyszczone z lodu, co spowodowało, że J. Ł. upadła. Odczuwała silny ból. Po wejściu do banku, menadżer oddziału banku chciała wezwać karetkę pogotowia, ale J. Ł. odmówiła myśląc, że jest tylko potłuczona. Z banku udała się do domu o własnych siłach, mieszkała niedaleko. Po powrocie do domu miała przygotowaną już kolację wigilijną. Z powodu bólu musiała zażyć leki przeciwbólowe. Uskarżała się na ból pleców. Na drugi dzień z powodu bólu nie mogła udać się na urodziny synowej.

Dowód:

-zeznania P. K., k. 93-95,

-zeznania M. G., k. 95-96,

-przesłuchanie J. Ł., k. 124-126.

W wyniku upadku J. Ł. doznała złamania kości ogonowej. Stwierdzono u niej także obniżoną wysokość trzonu (...) łukowatym złamaniem górnej blaszki granicznej, uznane jako kompresyjne złamanie oraz zespół bólowy związany ze złamaniem kręgu (...). Uszczerbek na zdrowiu, którego doznała określono na (...). Wymagała zażywania leków przeciwbólowych i zabiegów rehabilitacyjnych, w tym pobytu w szpitalu rehabilitacyjnym.

Dowód:

-wynik badania tomografii komputerowej, k. 11,

-opis zdjęcia RTG, k. 12,

-historia zdrowia i choroby, k. 13-15, 60-69,

-skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne, k. 55-57, 59,

-skierowanie do szpitala, k. 58,

-skierowanie do pracowni diagnostycznej, k. 70,

-karta zabiegów fizjoterapeutycznych, k. 72,

-zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia, k. 75,

-wynik badania MR, k. 89,

-historia choroby, k. 90-91,

-zestawienie udzielania świadczeń zdrowotnych, k. 109-112,

-karta informacyjna, k. 136,

-wynik badania tomografii komputerowej, k. 154,

-dokumentacja medyczna 157-166,

-opinia biegłego (...) w S. , k. 232-237,

-przesłuchanie J. Ł., k. 124-126.

W wyniku zdarzenia obniżeniu uległa sprawność J. Ł.. Nie może dźwigać ciężkich rzeczy, nie może dłużej stać, siedzieć, ani chodzić. Wymaga pomocy przy robieniu zakupów i przy robieniu porządków. Uskarża się na bóle kręgosłupa, ma trudności z poruszaniem się. Nie jest w stanie pracować na działce, co wcześniej było jej hobby, a nawet zdobywała na tym polu nagrody. Obecnie działka jest zaniedbana. Powódka nie może także spotykać się z koleżankami i jeździć z nimi na wycieczki z taką intensywnością, jak przed zdarzeniem. Gdy pojechała z nimi nad morze, nie mogła z nimi spacerować. Zrezygnowała z koncertów w filharmonii, ponieważ nie może dłużej siedzieć w jednej pozycji. Zdarzyło się, że z powodu bólu nie mogła pójść na mszę do kościoła. Nie może również odwiedzać wnuków i córki, mieszkających na Islandii. Córka organizowała jej tam dodatkowe zatrudnienie w firmie sprzątającej, którego teraz nie może się podjąć. Po zachowaniu J. Ł. obserwowanym przez bliskich widać, że jest zmęczona bólem i wizytami u lekarzy, odbija się to na jej stanie psychicznym.

Dowód:

- zeznania P. K., k. 93-95,
- zeznania M. G., k. 95-96,
- zeznania J. B., k. 122-123,
- zeznania J. F., k. 123-124,
- przesłuchanie J. Ł., k. 124-126.

Podmiot odpowiedzialny za odśnieżanie schodów placówki Banku (...) S.A w S. przy ulicy (...) – firma (...) sp. z o.o. w S. - posiadała ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.. J. Ł. zgłosiła roszczenie Towarzystwu, które uznało swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciło powódce zadośćuczynienie w kwocie 4.500 zł.

Bezsporne , a nadto dowód :

- zgłoszenie szkody, k. 44-45,
- ogólne badanie lekarskie, k. 46-49
- decyzja pozwanej z dnia 02.02.2012 r k. 10

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki było co do zasady uzasadnione, jednakże okoliczności sprawy nie potwierdziły jego zasadności w dochodzonej wysokości.

Powódka dochodziła kwoty 25.000 zł tytułem dopłaty do już wypłaconego w kwocie 4.500 zł zadośćuczynienia za ból i cierpienie, których doznała w wyniku upadku na oblodzonych schodach w dniu 24 grudnia 2010 roku, za których odśnieżanie odpowiedzialna była firma (...) sp. z o.o. w S. , posiadająca ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Towarzystwie (...).

Podstawę prawną roszczenia dochodzonego pozwem stanowił przepis art. 805 § 1 k.c. i art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§4).

Artykuł 415 k.c. stanowi, że kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Z kolei art. 444 § 1 k.c. określa, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania go do innego zawodu. Ponadto, w myśl art. 445 § 1 k.c., w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego.

Na podstawie art. 445 § 1 k.c., sąd zasądza zadośćuczynienie za tzw. szkodę niemajątkową, czyli krzywdę, rozumianą jako cierpienie fizyczne, tj. ból i inne dolegliwości oraz cierpienie psychiczne, a więc ujemne odczucia związane z cierpieniami fizycznymi, lub innymi negatywnymi następstwami uszkodzenia ciała. Zadośćuczynienie za doznaną

krzywdę ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane jak i mogące powstać w przyszłości, ma więc charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego.

Ponadto, zgodnie z art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Powyższy przepis, statuujący zasadę adekwatnego związku przyczynowego wymaga dla przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej na gruncie niniejszej sprawy, aby upadek i obrażenia, których doznała w jego wyniku powódka były skutkiem nieoczystyszczenia schodów z lodu przez (...) spółkę z o.o., a jednocześnie, aby były one normalnym następstwem tego zaniechania. Aby uznać, że następstwo to jest następstwem normalnym nie jest koniecznym ustalenie, że występuje ono zawsze, czy chociażby zazwyczaj przy zaniechaniach określonego rodzaju, lecz wystarczające jest zwiększenie prawdopodobieństwa jego wystąpienia.

Dla uznania dochodzonego roszczenia za zasadne koniecznym było zatem ustalenie istnienia obowiązku oczyszczania schodów prowadzących do banku z lodu, niewykonania tego obowiązku, wystąpienia zdarzenia powodującego uszkodzenie ciała powódki, zaistnienia adekwatnego związku przyczynowego między zdarzeniem, a uszkodzeniem ciała oraz określenia rozmiaru doznanej przez nią krzywdy.

Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady, nie kwestionowała zaistnienia zdarzenia ani tego, że firma (...) spółka z o.o. była zobowiązana do utrzymania czystości schodów, jak i tego, że firma ta zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Podważała wysokość roszczenia, podnosząc, że jest ono rażąco zawyżone oraz, że przyznane wcześniej zadośćuczynienie w kwocie 4500 zł było adekwatne do cierpień doznanych przez pozwaną, tj. nie było nadmierne, a jednocześnie pozwalało na zrehabilitowanie skutków zdarzenia. Jednocześnie w odpowiedzi na pozew złożyła propozycję ugodowego zakończenia sporu i dopłatę do już wypłaconego zadośćuczynienia kwoty 5.000 zł. Łącznie więc pozwana uznała, iż zasadnym jest przyznanie powódce zadośćuczynienia na poziomie kwoty 9.500 zł.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu porządku w gminach, rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwala regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego. Zgodnie z § 3 pkt 6 obowiązującej w chwili zdarzenia Uchwały Rady Miasta S. nr (...) z dnia 16 października 2006 roku w sprawie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy M. S., właściciele nieruchomości byli zobowiązani do zapewnienia utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości poprzez niezwłoczne uprzątnięcie błota, śniegu, lodu, i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości udostępnionych do użytku publicznego oraz chodników położonych wzdłuż nieruchomości.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, że podmiotem odpowiedzialnym za oczyszczenie z lodu i odśnieżanie schodów prowadzących do oddziału Banku (...) SA przy ulicy (...) w S. była ubezpieczona w pozwanym Towarzystwie (...) sp. z o.o. w S.. Bezspornym było również, że ubezpieczona z tego obowiązku się nie wywiązała, naruszając jednocześnie § 3 pkt 6 uchwały rady miasta, która jako akt prawa miejscowego, miała moc powszechnie obowiązującą na terenie Gminy M. S.. Tym samym należało uznać, że zaniechanie ubezpieczonej, polegające na nieoczystyszczeniu schodów z lodu i śniegu było zaniechaniem bezprawnym.

Ponadto, jak wynika z przedłożonej przez powódkę dokumentacji medycznej i sporządzonej na jej podstawie oraz na podstawie oględzin ciała powódki opinii sądowo-lekarskiej biegłego (...) w S., w wyniku zdarzenia powódka doznała złamania kości ogonowej. Stwierdzono u niej także obniżoną wysokość trzonu (...) łukowatym złamaniem górnej blaszki granicznej, uznane jako kompresyjne złamanie oraz zespół bólowy związany ze złamaniem kręgu (...). Uszczerbek na zdrowiu, którego doznała powódka w wyniku tego zdarzenia określono na (...). Jednocześnie z treści opinii biegłego wynika, że powyższe uszkodzenia ciała mogły być skutkiem zdarzenia z dnia 24 grudnia 2010 roku. Pozwana co prawda podnosiła, że obrażenia powódki mogły powstać w wyniku innego zdarzenia, jednakże stanowisko swoje opierała jedynie na okresie, jaki upłynął od dnia zdarzenia do dnia zgłoszenia szkody, nie przedstawiając jednocześnie jakiegokolwiek argumentacji, nie wspominając o dowodach, mogących chociażby sugerować, w jaki

sposób powódka mogłaby doznać spornych obrażeń. Jednocześnie, z zeznań powódki wynika, że takie opóźnienie wynikało z długotrwałego leczenia i diagnostyki.

Wskazać także należy, że jak wynika z zasad doświadczenia życiowego naturalnym, oczywistym, następstwem nieoczyszczenia oblodzonej nawierzchni jest zwiększenie ryzyka poślizgnięcia się i upadku, i taki też skutek wystąpił w przypadku powódki.

Z uwagi na powyższe, sąd nie miał podstaw negować twierdzeń powódki, że obrażenia opisane w opinii biegłego powstały w wyniku zdarzenia z dnia 24 grudnia 2010 roku. Co więcej, wobec braku okoliczności dających podstawę do wysnucia przeciwnego wniosku, sąd uznał, że obrażenia powódki pozostają w zwykłym, adekwatnym związku przyczynowym z przedmiotowym upadkiem, a wcześniej, z nieusunięciem oblodzenia i śniegu przez (...) spółkę z o.o w S. .

W ocenie sądu roszczenie powódki, pomimo, że było w pełni uprawnione co do zasady, nie znalazło wystarczających podstaw co do jego wysokości.

Wysokość należnego zadośćuczynienia uzależniona jest od wysokości doznanej krzywdy. Obowiązujące przepisy nie określają przesłanek, jakimi powinien kierować się sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia. Sąd powinien zatem wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy bacząc, aby jego wysokość była ustalona w rozsądnych granicach, uwzględniających warunki bytowe poszkodowanej oraz warunki ekonomiczne społeczeństwa.

Nie ulega wątpliwości, że w wyniku zaniechania ubezpieczonej powódka doznała długotrwałych dolegliwości bólowych, które skutecznie ograniczały jej sprawność ruchową, nie pozwalając jej na kontynuowanie aktywności, które podejmowała wcześniej, tak na polu w pełni samodzielnej egzystencji (wymagała pomocy chociażby przy noszeniu zakupów), jak i polu towarzyskim, czy pracy na działce. Ponadto, należało mieć na uwadze, że do zdarzenia doszło w dzień Wigilii, a wynikające z niego dolegliwości bólowe, choć nie uniemożliwiły powódce przygotowania kolacji wigilijnej, to niewątpliwie sprawiły, że czynność ta (jak wynika z zeznań powódki w jej końcowej fazie) była dla niej uciążliwa, zaś sam przebieg spotkania z synem w tym dniu był naznaczony bólem, a na drugi dzień powódka nie mogła wziąć udziału w uroczystości urodzinowej synowej. Dolegliwości bólowe ograniczyły także możliwość podróżowania, co sprawiło, że powódka przestała odwiedzać córkę i wnuki mieszkające za granicą i musiała zrezygnować z możliwości podejmowania tam dodatkowego zatrudnienia. Nadto musiała ograniczyć wyjazdy z koleżankami, a z tych, w których brała udział, nie mogła w pełni korzystać. Jednocześnie sąd miał na uwadze wnioski płynące z opinii biegłego w zakresie trwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznała, który został procentowo określony na umiarkowanym poziomie 16,2%. Powódka wymagała długotrwałego leczenia i rehabilitacji, które kontynuowane są do dzisiaj. Opinii biegłego (...) w S. nie kwestionowała żadna ze stron postępowania, tym samym wnioski z niej płynące uznać należało za w pełni zasadne i nie budzące żadnych wątpliwości. Sąd miał na uwadze również, że aktualna sytuacja zdrowotna powódki wynika nie tylko z obrażeń, których doznała w wyniku przedmiotowego zdarzenia, ale także ze zwyrodnień stawów kolanowych.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd przyjął, że w pełni kompensującą cierpienia powódki, a jednocześnie nie nadmierną kwotą zadośćuczynienia będzie łączna kwota 15.000 zł. Z akt sprawy wynika, że pozwana wypłaciła już pozwanej kwotę 4.500 zł, dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki dodatkowo kwotę 10.500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu. Kształtując orzeczenie w zakresie odsetek Sąd miał na względzie, że orzeczenie w przedmiocie zadośćuczynienia ma charakter konstytutywny i powinno uwzględniać całość krzywdy doznanej przez poszkodowanego od chwili wystąpienia szkody, w tym w zakresie należnych odsetek od chwili, w której zobowiązany dowiedział się o podstawie roszczenia. Powódka domagała się zasądzenia odsetek od daty późniejszej, bo od daty wniesienia pozwu i takie też żądanie Sąd uwzględnił. Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie, bezzasadne żądanie powyżej kwoty 10.500 zł Sąd oddalił, o czym orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

W niniejszej sprawie powódka została zwolniona z ponoszenia kosztów postępowania oraz korzystała z pomocy pełnomocnika wyznaczonego z urzędu w osobie adwokata. Tym samym pozwany, jako przegrywający sprawę, obowiązany jest ponieść koszty pełnomocnika z urzędu w myśl art. 98 par. 1 kpc. Wynagrodzenie adwokata reprezentującego powódkę, powiększone o należny podatek od towarów i usług VAT, zostało określone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz.U. z 2013 r poz. 461 ze zm.) Dlatego też w punkcie 3 sentencji wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.952 zł (2.400 zł plus VAT) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu .

W punkcie 4. wyroku, działając na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie wyłożonych przez niego tymczasowo kosztów procesu w łącznej kwocie 435,45 zł, na które złożyły się: wynagrodzenie biegłego w kwocie 398,52 zł oraz koszty uzyskania dokumentacji medycznej powódki w kwocie 36,93 zł.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku .

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR A.Kuryłas